

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (กลวิธีในการแต่งวรรณคดี)

ตอนที่ ๔ จงพิจารณาว่าบทหรือกรอนที่กำหนดให้ ปรากฏกลวิธีในการแต่งวรรณคดีใด

- การซ้ำคำ	- การเล่นคำ
- การเล่นสัมผัส	- การใช้คำถามเชิงวรรณศิลป์ (ปฏิพจน์)
- การเปรียบเทียบแบบอุปมา	- การกล่าวเกินจริง (อธิพจน์)
- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ (สัทพจน์)	- การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์
- การใช้สัญลักษณ์	- ปฏิพากย์หรือปรพาทย์
- นามนัย	- บุคคลวัตหรือบุคคลาธิฐาน
- สร้างภาพให้เห็นการเคลื่อนไหว (นาฏการ)	

- ๑. “เจ้าของตารักหวานขึ้นปิ่นต้น ระวังตนต้นมีระมัดมัน
เหมือนคบคนคำหวานรำคาญครัน ถ้าพลั้งพลันเจ็บอกเหมือนตกลดล”
- ๒. “มองซี..มองทะเล บางครั้งมันบ้าบิ่น
ทะเลไม่เคยหลับไหล บางครั้งยังสะอื้น
เห็นลมคลื่นเห่จูบหิน กระแทกหินดังครืนครืน
ใครตอบได้ไหมโดนจึงตื่น ทะเลมันตื่นอยู่รำไป
ฟ้าหัวเราะเยาะข้าชะตาหรือ ดินนั่นถืออภิสิทธิ์ชีวิตข้าเองไม่เกรงดินฟ้า”
- ๓. เก็บเอาวันและคืนที่ดีไว้เก็บเอาเดือน และดาวดวงนั้นที่เธอฝันใฝ่มาให้เธอ
- ๔. “ตะแกลกแต่กแต่กตะแกลกแต่กแต่ก กระต๋องดังแทรกสำรวลสรवलสันต์”
- ๕. “สูงระหงทรงเพรียวเรียวลูด งามละม้ายคล้ายอุรุกะหลาป่า
พิศแต่หัวจรดเท้าขาวแต่ตา สองแถมกัลยาตังลูกยอ
คิ้วก่งดั่งก่งเขาดีดฝ้าย จมูกละม้ายคล้ายพริ้วขอ
หูกลองดวงพักตร์หังกอ ลำคอโตตันสั้นกลม”
- ๖. “แม่รักลูกรักมากเป็นรากแก้ว คำสอนแนวหนูนนำเป็นลำต้น
กึ่งก้านให้แบบบทความอดทน ข้อดอกผลดีเด่นเป็นพระคุณ”
- ๗. “เรือชัยไวว่องวิ่ง รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม
เสียงเส้าเร้าระดม ห่มทวยเย็นเดินคู่กัน”

- ๘. “ซ่อนกลิ่นกลิ่นแก้วซ่อน
 ตาตว่าตาดฟ้าสดรา
 สลาถึงเล่ห์ของสลา
 สวาดตั้งเรียมสวาทเจ้า
- ๙. “เห็นแก้วแววับที่จับจิต
 เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไรมี
- ๑๐. “ว่านครรามินทร์ ผลิตแผ่นดินเปลี่ยนราช
- ๑๑. “ถึงบางพลัดยิ่งอนันตนาถจิต
 ที่พลัดนางร้างรักมาแรมไกล
- ๑๒. “เมื่อแรกเชื่อว่าทับทิมแท้
 กาลวงว่าหงส์ให้ปลงใจ
- ๑๓. เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาดปราศจากเสียง
- ๑๔. “เมื่อมั่งมีมากมายมิตรหมายมอง
 เมื่อไม่มีมิตรหมายเมินไม่มองมา
- ๑๕. “รอนรอนสุริยะไ้อ์
 เรื้อยเรื้อยลับเมรุลง
 รอนรอนจิตจำนง
 เรื้อยเรื้อยเรียมคอยแก้ว

นาสา เรียมฤ
หนุ่มหน้า
นุชเทียบ ถวายฤ
จากแล้วหลงครวญ”
“ไยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที
อันมณีหรือจะโลดไปถึงมือ”
เยียววิวาทชิงฉัตร”
นึ่งพินิจนิกาน้ำตาไหล
ประเดี๋ยวใจพบนางริมทางจร”
มาแปรเป็นเป็นพลอยหุงไปเสียได้
ด้วยมิได้ดูหงอนแต่ก่อนมา”

เมื่อมัวหมองมิตรมองหม่นเหมือนหมูหมา
เมื่อมอดม้วยแม้หมูหมาไม่มามอง”
อัสดง
คำแล้ว
นุชพี่ เพียงแม่
คลับคล้ายเรียมเหลือว”